

[Glistrup.]

Men, siger hr. Ninn-Hansen, stadig væk i sit lyssyn, vi må gå ud fra, at denne sag jo nok er blevet behandlet i overensstemmelse med retsplejelovens regler både af Advokatrådet, som man går ud fra har fået en klage og så har behandlet den efter retsplejelovens regler, og senere af politiet. Jeg har forsøgt at få lov til at dokumentere over for hr. Ninn-Hansen og over for de andre her i dette ting, at dette så langtfra er tilfældet, at denne sag er blevet behandlet uden nogen klage i Advokatrådet, aldeles i strid med retsplejelovens regler både i Advokatrådet og hos politiet. Men man har jo simpelt hen fra hr. Ninn-Hansens og hans fællers side erklæret: ja men det kan der ikke gives adgang til at dokumentere, for i vort lyssyn må vi gå ud fra, at i en sådan ganske banal ting som ophævelse af immuniteten skal vi skam ikke have vores cirkler forstyrret af en påvisning af, at det, hr. Ninn-Hansen går ud fra, nemlig at sådan er det nok gået for sig, alt er blevet behandlet korrekt, ikke er rigtigt, for det er det langtfra blevet. Når man lytter til hr. Ninn-Hansens gennemgang af dette, må man sige til sig selv, at hvis man virkelig vil have respekt for den danske forfatning, må man også have respekt for § 57, og så kan man ikke gøre det på den måde, som hr. Ninn-Hansen forsøgte at klare denne sag igennem på.

Så var der jo et andet af medlemmerne — folketingskollegerne har jeg da endnu lov til at sige — som var mere tynget end hr. Ninn-Hansen, og det var hr. Erhard Jakobsen. Hr. Erhard Jakobsen blev sin vane aldeles utro pludselig tynget af, hvad der ville ske, hvis folketetinget nu tog opgaven op efter § 57, virkelig overvejede sagen og kom til det resultat, at man måtte stemme nej, hvilken folkestemning der så ville rejse sig på den ene eller på den anden måde. Jeg må indrømme, det var skuffende at høre, særlig fra hr. Erhard Jakobsens side, der dog ellers i mange situationer netop har kunnet påpege så lysende klart for os alle i alle forskellige relationer, at vi skal ikke sidde herinde og være krystere og bøje os for en folkestemning, hvad enten den blæser den ene vej eller den blæser den anden vej; om man råber det ene sted eller hyler det andet sted, så tager man sin sko af og hamrer den i vindueskarmen og siger: jeg stemte, som jeg stem-

te, fordi jeg har sat mig ind i sagen, og så kan alle de mennesker derude på slotspladsen eller andre steder have en anden mening, jeg er valgt ind i folketetinget ikke for at være en kryster, der bare lytter til folkestemninger, men for at afgøre mine sager korrekt — og jeg tror også, at hr. Erhard Jakobsen, når han overvejer det nærmere, vil komme til det resultat, at sådan må det virkelig forholde sig.

Det, der sådan set i de indlæg, vi hørte i første omgang, gjorde mig mest ondt, var visse af hr. Klausens udtalelser, nemlig udtalelserne om, at han mener, hans standpunkt skulle være udtryk for en større retsindighed end det standpunkt, de andre har taget i fremskridtspartiets gruppe. Jeg vil bestemt ikke på nogen måde afvise hr. Klausens beføjelse til fuldt at komme til det resultat, han er kommet til, og jeg ved, han er kommet til det efter at have overvejet tingene nøje og indgående, og jeg synes, han helt har overvurderet og fejlvurderet domstolssystemet, i hvert fald som det virker herovre i hovedstadsområdet med domsmænd udpeget af politiske vælgerforeninger og dommere, der er på advancementsvejen frem; det er noget helt andet end det, hr. Klausen kender ovre fra Jylland. All right, det er hr. Klausens vurdering, og hr. Klausens vurdering er helt i orden, men han må bare ikke klandre os andre og sige, at vi er mindre retsindige, end han er, fordi vi er kommet til det resultat, at vi gavner det danske retsvæsen bedst, vi gavner den danske lovgivningsmagt bedst, vi gavner det danske folkestyre bedst ved at bringe denne sag til en afslutning ved simpelt hen nu at få stemt nej til de politiske anslag, der har været gennem disse mange år.

Man kan jo ikke komme væk fra, at det tør nok siges, at den politiske provokation, jeg er fremkommet med, er blevet budt helt anderledes vilkår, en helt anderledes målestok har man anvendt i det forhold end den målestok, som man anvender over for embedsbrødrene fra anklagemyndigheden, f. eks. i Københavns amt, i kildeskattedirektorat, i lufthavnsdirektorat, eller hvor man ellers kan finde frem til det. Det er jo en helt, helt anden måde og en helt, helt anden, strengere målestok, der er blevet bragt i anvendelse, fordi man simpelt hen skal finde frem til, at under alle omstændig-